

Ej zelene su mišice tvoje, a nervi ti
Živi tuku, gušteru divni! Stari ti
Rijehu bozi: »Užasni čaj od vrijesa
Srči i korijen
Siši od lovorike i kozjom žuči
Ljuske maži – ni smrt te takva neće...«
Silnim su te učinile trave: koliko
Priroda može!
Sva ti leđa mahnito sunce zari
Drugi dio opalni kamen krade
Vrh oltara mirisi goru i igra
Pogano kolo.
Jedan drugi Dubrovnik krišom svoga
Parca časti, ljuskava i hladna gmaza.
U đardinu gušteri stali kako
Rimski lemuri.